DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI

Niederösterreich (Raum Wien), 1399 Seite 177v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

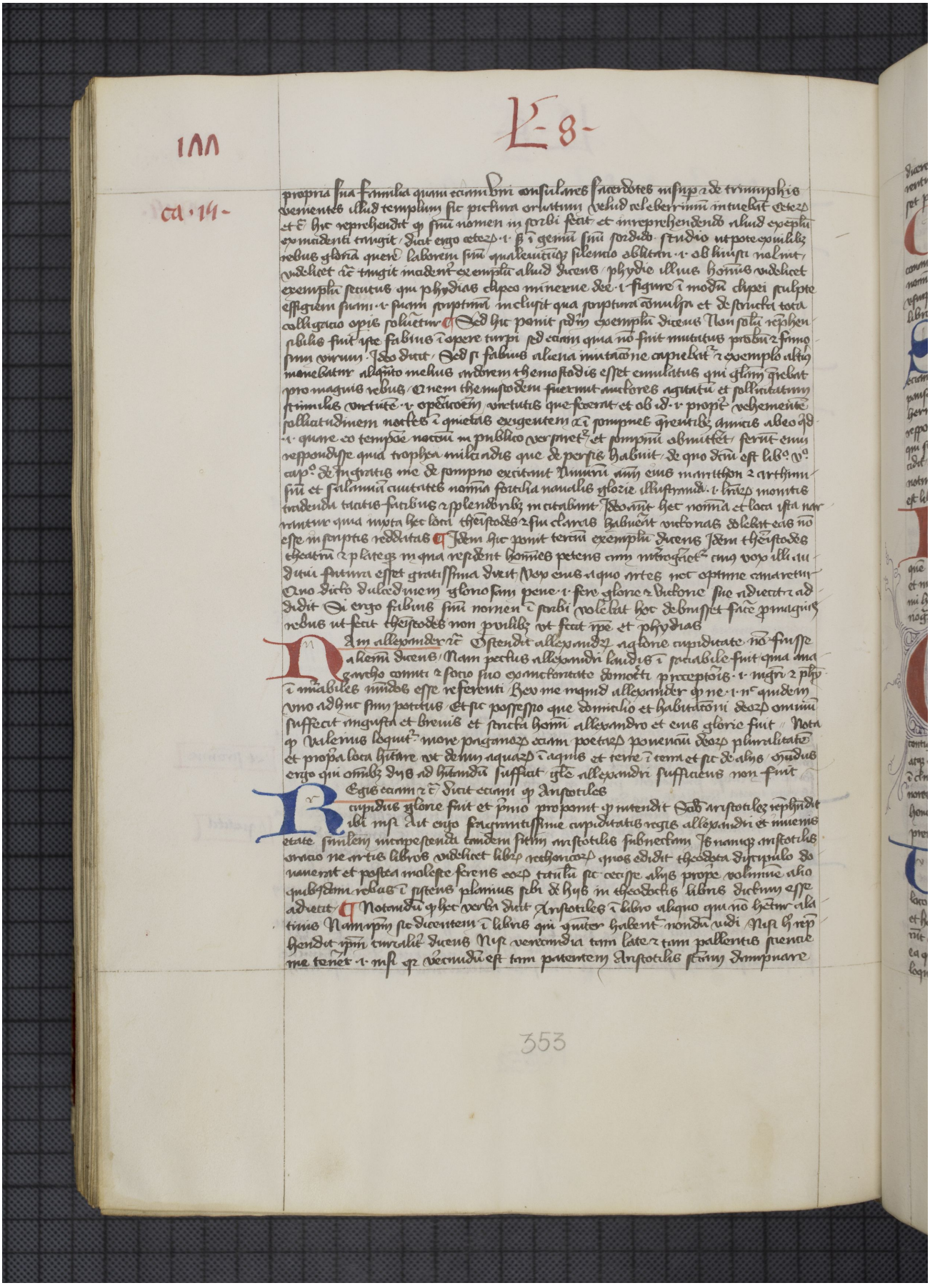

propria sua familia quam eam ibi consulimes sacerdotes mispo de triumphis
venientes illud templum sic pictum ornatum velud celeberrimu intuebat etc.
et hic reprehendit q sui nomen in scribi fecit et irreprehendendo aliud exemplu
commodenti tangit. Fuit ergo etc. i. β i gemu sui sordido studio ut pote populis
rebus gloria quere laborem sua qualemcunq silentio abluere. i. ab hiis nolunt
videlicet de tangit modern exemplu aliud ducens phydie illius hominis videlicet
exemplu secutus qui phydias clipeo minerue dee. i figure i modu clipei sculpte
effigiem suam. i. suam scripturu inclusit qua scriptura demuta et destructa tota
calligratio opis soluetur. Sed hic punit non exemplu ducens Non solu reprehen
sibilis fuit iste fabius i opere turpi sed eam qua no fuit mutatus probus simo
mu eorum. Ideo dicit. Sed si fabius aliena mutauit ne cupiebat i exemplo alio
meliorem. aliquo melius emulorem themistodis esset emulatus qui olim quelibet
pro magnis rebus. Quorum themistodem fuerunt auctores agitatu et sollicitudinu
frumibus emtute. i. operationem emtutis que fierent et ob id. i propter vehemente
sollicitudinem noctes i quietis exigentem. i pompeus gremibi amicis ideo dr
i. quare eo tempore natum in publico versari et pompis admittet. sicut eum
respondisse qua trophea miltiadis que de persis habuit. de quo dicit lib. v.
cap. de ingentis me de sompno excitant Aruiru nisi eius maratho i arthemu
sui et silenniu emtutes nomia scutilia nauales gloria illustrium. i. liber monstra
tradendi tratis fabius i splendoribi mentabimur. Idem. licet nomia et loca ipsa nar
rantur que inpta licet loci themistodis i sui clamis habuerit vicinas dicit eis no
esse imputas redditas. Idem hic punit tertiu exemplu ducens Idem themistodes
theatrum i platea in qua respondent homines petens cum mitrogiet cui voci illi au
ditui futurum esset gratissima dicit Rex eius cuius artes not optime amaretur
Quo dicto dulcedinem gloriosam pene. i. fere gloriose i victoriose sue adiecit i ad
didit Si ergo fabius sui nomen i scribi voluit hoc debuisset fuisse primogiis
rebus ut fecit themistodes non publicis vt fecit ipe et phydias

Adm alexandru. Ostendit alexandri ingloriu cupiditate no fuisse
alicui ducens Nam pectus alexandri laudis i preclarie fuit quia ma
gnifico animi i sono suo exanclationis domiti preceptoris. i. magri i phy
i mabiles animos esse referenti Hoc me mouit alexandri q ne. i. ne quidem
uno adiunt sinu patrius et sic possessio que domicilio et habitatoni deo omniu
sufficit angusta et breuis et spectu homi alexandro et eius glorie fuit Nota
q valerius loquit. mone paganoz eam poetaz ponentiu deoz plurialitate
et propria loca hiisse vt deum aquaz i agnis et terre i terra et sic de alijs studius
ergo qui omibi dyis ad habitandu sufficat ytis alexandri sufficiens non fuit

Egis eam. i. Fuit etiam q Anstotiles
cupidus gloie fuit et primo proponit q intendit Sed anstotiles reprehendit
ibi ms Aut ergo fragmentissime cupiditatis regis alexandri et inmens
etate similem inrepresentu tandem sibi mistotilis subnectum Et nanq mistotilis
errare ne artes libros videlicet libri rationaz quos edidit theodecten discipulo de
uenient et posteri maligne ferens eoz titulu sic cecisse alios propre volumine alio
quibusdam rebus i postens planius ibi de hys in theodectis libris dubium esse
adiecit. Notandu q hec verba dicit Anstotiles i libro aliquo qui no habet ali
tinus Nam rpm sic dicentem i libris qui inter habent nondu vidi Nisi hi rep
hendat ipm circulat ducens Nisi veremdia tum late i tum pallentis frenare
me tenet. i. ms qz vermudi est tum patentem Anstotilis frenu dimpnare